AIZZ AMIDIE AZIZ & YANG LAIN lwn. PP

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, KUALA TERENGGANU
ABDUL WAHAB MOHAMED H
[PERMOHONAN JENAYAH NO: TA-44-5-01-2020]
14 MEI 2020

PROSEDUR JENAYAH: *Saksi – Saksi terlindung – Permohonan bawah s. 265A(1) Kanun Tatacara Jenayah ('KTJ') – Sama ada identiti saksi-saksi terlindung perlu dilindungi – Sama ada wujud ancaman dan ketakutan pada saksi-saksi untuk memberikan keterangan – Sama ada perlu dirujuk ke Mahkamah Persekutuan – Sama ada dalam bidang kuasa Mahkamah Tinggi – Sama ada s. 265A KTJ hanya terpakai dalam kes-kes yang melibatkan jenayah terancang – Sama ada pengkelasan terhadap kes yang mempunyai saksi terlindung munasabah dan wajar – Sama ada s. 265A KTJ bercanggah dengan per. 5 dan 8 Perlembagaan Persekutuan – Akta Perlindungan Saksi 2009, s. 20*

Pemohon-pemohon telah dihadapkan dengan satu pertuduhan bawah s. 302 Kanun Keseksaan ('Kanun') dibaca bersama-sama s. 34 kerana, bersama-sama seorang lagi yang masih bebas, telah membunuh seorang lelaki. Berikutan permohonan responden bawah s. 265A(1) Kanun Tatacara Jenayah ('KTJ') untuk memanggil tiga orang saksi terlindung bawah Akta Perlindungan Saksi 2009 ('APS'), yang dibantah pihak pembelaan, satu proses siasatan secara tertutup diadakan menurut peruntukan s. 265A(2) KTJ dengan menyoal saksi-saksi tanpa kehadiran pemohon-pemohon, peguam pemohon dan juga responden. Hasil siasatan menunjukkan identiti saksi-saksi terlindung perlu dilindungi sebagaimana kehendak s. 20 APS. Justeru, responden dibenarkan memanggil Unit Perlindungan Saksi 1 (UPS1) (SP19) dengan memberikan keterangan secara terlindung dan prosiding direkodkan secara mekanikal atau gabungan cara mekanikal seperti yang diperuntukkan bawah ss. 265A, 272E dan 272F KTJ. Pemohon-pemohon memfailkan notis usul agar isu pemakaian s. 265A KTJ dibawa ke Mahkamah Persekutuan kerana melibatkan isu Perlembagaan Persekutuan ('Perlembagaan'). Pemohon-pemohon menghujahkan, antara lain, bahawa s. 265A KTJ bercanggah dengan per. 5 dan 8 Perlembagaan kerana pemakaian peruntukan tersebut dalam perbicaraan kes ini akan menyebabkan pemohon-pemohon diprejudis untuk mendapat perbicaraan yang adil. Isu-isu yang perlu diputuskan mahkamah adalah: (i) sama ada Mahkamah Tinggi mempunyai kuasa untuk memutuskan persoalan berkenaan s. 265A KTJ yang dikatakan memberi kesan pada per. 5 dan 8 Perlembagaan; (ii) sama ada s. 265A KTJ hanya terpakai dalam kes-kes yang melibatkan jenayah terancang; dan (iii) sama ada s. 265A KTJ bercanggah dengan per. 5 dan 8 Perlembagaan.

Diputuskan (menolak permohonan pemohon-pemohon):

(1) Kuasa Mahkamah Tinggi untuk merujuk perkara berkaitan persoalan-persoalan yang memberi kesan pada mana-mana peruntukan Perlembagaan diperuntukkan bawah s. 84 Akta Mahkamah Kehakiman 1964 ('AMK'). Walau bagaimanapun, ini tidak bermaksud semua persoalan berkenaan perkara tersebut perlu dirujuk ke Mahkamah Persekutuan secara automatik. Mahkamah ini mempunyai bidang kuasa untuk membuat keputusan berkenaan persoalan undang-undang yang dibangkitkan pemohon-pemohon kerana ini melibatkan peruntukan undang-undang jenayah dalam KTJ. Tiada keperluan untuk budi bicara bawah s. 84 AMK digunakan untuk merujuk isu yang dibangkitkan atau dipertikaikan ke Mahkamah Persekutuan dan menangguhkan perbicaraan kes ini kerana itu tidak akan membawa kesan penyelesaian penentuan pertikaian ini dengan lebih cepat dan menjimatkan sebagaimana kehendak s. 84 itu sendiri. (perenggan 17, 18, 20 & 23)

(2) Seksyen 265A KTJ bertujuan memperuntukkan satu tatacara khas untuk mengambil keterangan saksi yang dilindungi serta menangani masalah keengganan saksi memberi keterangan di mahkamah kerana bimbang akan keselamatan dirinya jika identiti didedahkan bagi apa-apa pertuduhan di mahkamah. Menurut seksyen ini juga, mahkamah perlu berpuas hati bahawa saksi berkenaan perlu dilindungi berdasarkan siasatan yang dijalankan. Dalam kes ini, saksi-saksi yang terlibat adalah saksi yang mendapat atau didaftarkan dan mengikuti program bawah ss. 11 dan 15 APS. Siasatan terhadap ketiga-tiga saksi tersebut menunjukkan identiti mereka perlu dilindungi kerana wujud ancaman dan ketakutan pada saksi-saksi untuk memberikan keterangan. Oleh itu, adalah perlu identiti saksi-saksi terlindung itu tidak didedahkan atau dizahirkan oleh mahkamah ini berdasarkan kehendak s. 20(1) APS. (perenggan 29-31 & 33)

(3) Peruntukan undang-undang spesifik yang mengatasi pemakaian s. 264 KTJ dan kebebasan yang dijanjikan bawah per. 5 Perlembagaan hendaklah terpakai selagi mana itu merupakan perundangan yang digubal secara sah oleh Parlimen. Tatacara pengemukaan keterangan saksi terlindung bawah s. 265A KTJ jelas mengatasi peruntukan s. 264 KTJ yang memerlukan keterangan saksi-saksi diambil di hadapan pemohon-pemohon sebagai orang yang dituduh. Frasa 'save in accordance with law' dalam per. 5(1) mengkehendaki bahawa haruslah ada undang-undang spesifik dan jelas yang memperuntukkannya. Dengan itu, undang-undang spesifik menurut s. 265A KTJ yang membenarkan keterangan saksi terlindung diambil tanpa boleh dilihat dan didengar oleh pemohon-pemohon dan peguam bela menepati kehendak undang-undang berkenaan. (perenggan 37, 38, 41 & 42)

(4) Niat Parlimen semasa s. 265A KTJ digubal adalah agar seksyen itu terpakai terhadap apa-apa pertuduhan jenayah di mahkamah dan tidak terhad atau khusus untuk kes jenayah terancang sahaja. Dalam kes ini, terdapat tiga orang saksi terlindung yang berdaftar di bawah APS dan s. 265A KTJ adalah suatu peruntukan yang memberikan tatacara secara khusus berkenaan pengambilan keterangan saksi-saksi yang dilindungi sepertimana saksi terlindung tersebut. Maka, pemakaian s. 265A KTJ adalah bersesuaian untuk melindungi identiti saksi tersebut sebagaimana dituntut oleh APS itu sendiri. (perenggan 46)

(5) Perkara 8 Perlembagaan tidak bersifat mutlak dan tidak semua undang-undang yang ada dikehendaki berfungsi secara sama rata kepada semua orang tanpa mengira tempat mahupun keadaan. Diskriminasi yang berbentuk pengkelasan yang munasabah perlu ada dan adalah sah di sisi undang-undang. Seksyen 265A KTJ, adalah khusus untuk melindungi identiti saksi terlindung termasuk yang dilindungi bawah APS. Oleh itu, peruntukan s. 265A KTJ yang berbentuk pengkelasan terhadap kes yang mempunyai saksi terlindung bukan sahaja dilihat munasabah dan wajar, malah konsisten dengan kehendak APS. Lebih-lebih lagi s. 20 APS juga memperuntukkan bahawa adalah suatu kesalahan bagi pihak yang mendedahkan identiti saksi terlindung tersebut. Oleh itu, tiada apa-apa percanggahan antara s. 265A KTJ dengan per. 5 dan per. 8 Perlembagaan. Tidak ada sebab untuk mahkamah menggunakan budi bicara bawah s. 84 AMK untuk merujuk persoalan yang dibangkitkan ini ke Mahkamah Persekutuan dan menangguhkan perbicaraan kes ini. (perenggan 48-50 & 52)

Kes-kes yang dirujuk:

Ah Thian v. Government Of Malaysia [1976] 1 LNS 3 FC ***(dirujuk)***

Datuk Hj Harun Hj Idris v. PP [1976] 1 LNS 19 FC ***(dirujuk)***

Datuk Seri Anwar Ibrahim v. Government Of Malaysia & Anor [2020] 3 CLJ 593 FC ***(dirujuk)***

Gerald Fernandez v. Attorney-General, Malaysia [1970] 1 LNS 27 FC ***(dirujuk)***

In Re Mohamad Ezam Mohd Nor [2002] 5 CLJ 156 HC ***(dirujuk)***

Mark Koding v. PP [1982] 1 LNS 15 FC ***(dirujuk)***

Pihak Berkuasa Negeri Sabah v. Sugumar Balakrishnan & Another Appeal [2002] 4 CLJ 105 FC ***(dirujuk)***

PP v. Khong Teng Khen & Anor [1976] 1 LNS 100 FC ***(dirujuk)***

PP lwn. Sumustapha Suradi & Yang Lain [2017] 1 LNS 1408 HC ***(dirujuk)***

S Kulasingam & Anor v. Commisioner Of Lands, Federal Territory & Ors [1982] CLJ 65; [1982] CLJ (Rep) 314 FC ***(dirujuk)***

Shamsinar Abdul Halim lwn. PP & Satu Lagi Rayuan [2018] 1 LNS 422 CA ***(dirujuk)***

Wee Choo Keong v. Lee Chong Meng & Anor [1996] 3 CLJ 508 CA ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk:
Courts of Judicature Act 1964, s. 84
Criminal Procedure Code, ss. 7, 264, 265A(1), (2), (3), 271, 272B, 272E, 272F
Federal Constitution, arts.4(4), 5(1), 8, 74, 128(1), (2), Ninth Schedule List I item 4
Penal Code, ss. 34, 302
Witness Protection Act 2009, ss. 11, 15, 20(1)

Bagi pihak pemohon-pemohon - Sukri Mohamed & Syed Muhammad Syafiq Syed Abu Bakar; T/n Wan Haron Sukri & Nordin
Bagi pihak responden - Amer Abu Bakar Abdullah; TPR

Dilaporkan oleh S Barathi

PENGHAKIMAN

Abdul Wahab Mohamed H:

Pendahuluan

[1] Melalui notis usul bertarikh 12 September 2019 di lamp. 1, Aizz Amidie bin Aziz (OKT1), Mohd Rizalman bin Awang (OKT2), Zahaman Fairol bin Awang (OKT3), Mohd Hafify bin Mat Nawi (OKT4) dan Mohd Uwais bin Mat Nawi (OKT5) (selepas ini disebut sebagai "pemohon-pemohon") melalui peguam bela mereka telah memfailkan satu notis usul bertarikh 19 Januari 2020 di bawah s. 84 Akta Mahkamah Kehakiman 1964 memohon supaya mahkamah ini merujuk kepada Mahkamah Persekutuan mengenai persoalan undang-undang yang berbangkit berkaitan dengan kesan suatu peruntukan Perlembagaan Persekutuan sebagaimana berikut:

(i) sama ada s. 265A Kanun Tatacara Jenayah ("KTJ") bercanggah dengan per. 5 dan per. 8 Perlembagaan Persekutuan; dan

(ii) Sama ada Mahkamah Tinggi mempunyai kuasa untuk memutuskan persoalan mengenai kesan suatu peruntukan undang-undang.

[2] Permohonan pemohon-pemohon ini telah disokong oleh afidavit yang telah diikrarkan oleh peguam bela pemohon-pemohon bertarikh 19 Januari 2020 di lamp. 2 dengan menyatakan alasan-alasan bagi permohonan pemohon-pemohon ini.

[3] Pihak Pendakwa Raya (selepas ini disebut sebagai "responden") telah membuat bantahan terhadap permohonan pemohon-pemohon dan telah memfailkan satu afidavit jawapan melalui Timbalan Pendakwa Raya Amer Abu Bakar bin Abdullah bertarikh 29 Oktober 2019 di lamp. 3.

Latar Belakang Kes

[4] Pemohon-pemohon telah dihadapkan dengan satu pertuduhan di bawah s. 302 Kanun Keseksaan di Mahkamah Tinggi Kuala Terengganu kerana bersama-sama seorang lagi yang masih bebas telah membunuh seorang lelaki dan dibaca bersama-sama s. 34 Kanun yang sama. Pertuduhan tersebut dibacakan seperti berikut:

Bahawa kamu bersama-sama seorang yang masih bebas pada 21hb Jun 2017 lebih kurang jam 4.40 petang hingga 8.30 malam bertempat di kawasan paya di Tanah Lapang Kg Pengkalan Nyireh Kg Raja di dalam daerah Besut di dalam Negeri Terengganu, dalam mencapai niat bersama telah melakukan bunuh dengan menyebabkan kematian terhadap Mohd Shahrulanuar bin Dek Der (No. K/P:950206-03-5161) dan oleh yang demikian kamu telah melakukan satu kesalahan yang boleh dihukum di bawah seksyen 302 Kanun Keseksaan dan dibaca bersama seksyen 34 Kanun yang sama.

[5] Perbicaraan kes ini telah dimulakan oleh pihak responden dan didengar di hadapan YA hakim terdahulu sebelum diambil alih oleh saya bermula pada 19 Mac 2019. Sehingga kini, 19 orang saksi pendakwaan telah dipanggil memberikan keterangan.

[6] Pada 6 Ogos 2019, pihak responden telah membuat permohonan secara lisan menurut aturan di bawah s. 265A(1) KTJ untuk memanggil saksi yang terlindung di bawah Akta Perlindungan Saksi 2009 seramai tiga orang. Permohonan ini telah mendapat bantahan daripada pihak pembelaan. Sehubungan itu, saya telah meminta pihak-pihak untuk berhujah bagi isu pemakaian s. 265A KTJ. Setelah saya mendengar hujahan pihak-pihak, saya berpendapat bahawa satu proses inkuiri perlu dibuat oleh mahkamah ini sebelum pihak-pihak boleh berhujah lanjut. Oleh yang demikian, saya telah melakukan satu proses siasatan (inkuiri) secara tertutup pada 7 Ogos 2019 sebagaimana kehendak peruntukan di bawah s. 265A(2) KTJ dengan menyoal saksi-saksi tanpa kehadiran pemohon-pemohon, peguam pemohon dan juga responden.

[7] Hasil siasatan atau inkuiri tersebut, saya berpendapat adanya keperluan untuk identiti saksi-saksi terlindung ini dilindungi sebagaimana kehendak s. 20 Akta Perlindungan Saksi 2009. Justeru itu, pada 26 November 2019, saya telah memaklumkan kepada pihak-pihak berkenaan dapatan tersebut dan oleh itu saya telah membenarkan permohonan pihak responden untuk memanggil Unit Perlindungan Saksi 1 ("UPS1") (SP19) dengan memberikan keterangan secara terlindung dan prosiding direkodkan secara mekanikal atau gabungan cara mekanikal sebagaimana peruntukan di bawah ss. 265A, 272E dan 272F KTJ dengan syarat:

(i) saksi akan ditempatkan di satu bilik berasingan;

(ii) mahkamah tidak akan merekodkan nama atau butir-butir identiti saksi;

(iii) saksi tidak dapat dilihat oleh mana-mana pihak kecuali mahkamah (hakim);

(iv) suara saksi juga tidak dapat didengar oleh mana-mana pihak melainkan mahkamah (hakim);

(v) sekiranya saksi terlindung hendak membuat pengecaman terhadap saksi lain pihak pendakwaan, ia boleh dibuat melalui video link dari bilik mereka ke dalam mahkamah;

(vi) semasa saksi terlindung memberi keterangan, mereka hendaklah diselia oleh seorang jurubahasa yang dibenarkan oleh mahkamah; dan dari masa ke masa, jika perlu dan atas kebenaran mahkamah oleh pegawai teknikal; dan

(vii) seterusnya saksi-saksi ini akan dirujuk sebagai saksi Unit Perlindungan Saksi (UPS).

[8] Pada 27 November 2019 sebelum UPS1 memberikan keterangan, sekali lagi pihak pemohon-pemohon telah mengemukakan bantahan berkenaan dengan pemakaian s. 265A KTJ dan saya telah membenarkan pihak-pihak untuk berhujah lanjut. Setelah saya mendengar hujahan pihak-pihak, saya telah membenarkan saksi UPS1 memberi keterangan sebagaimana s. 265A(3) KTJ dan menolak bantahan pihak pemohon-pemohon. Seterusnya saya mengarahkan prosiding perbicaraan berjalan seperti biasa.

[9] Tidak berpuas hati dengan keputusan tersebut, kemudiannya pihak pemohon-pemohon telah memfailkan satu notis usul berserta afidavit memohon supaya isu berkenaan pemakaian s. 265A KTJ ini dibawa ke Mahkamah Persekutuan kerana dikatakan bercanggah dengan peruntukan dalam Perlembagaan Persekutuan. Oleh itu, pihak pemohon-pemohon merasakan isu ini perlu dibawa ke Mahkamah Persekutuan kerana ianya melibatkan isu perlembagaan.

Alasan Dan Hujahan Pemohon-pemohon

[10] Peguam bela terpelajar bagi pemohon-pemohon berhujah bahawa s. 265A KTJ bercanggah dengan per. 5 dan 8 Perlembagaan Persekutuan kerana pemakaian peruntukan tersebut dalam perbicaraan kes ini akan menyebabkan pemohon-pemohon diprejudis untuk mendapat perbicaraan yang adil. Ini kerana sekiranya saksi-saksi dibenarkan memberi keterangan secara terlindung, ia adalah bertentangan dengan amalan perbicaraan jenayah biasa yang memperuntukkan bahawa setiap perbicaraan hendaklah dilakukan di mahkamah terbuka dan saksi-saksi boleh disoal balas oleh pemohon-pemohon di mahkamah terbuka sebagaimana diperuntukkan di bawah s. 7 KTJ.

[11] Peguam bela juga berhujah bahawa apabila saksi-saksi memberi keterangan secara terlindung, keberadaan saksi-saksi terlindung tersebut adalah di luar pengetahuan pihak pemohon-pemohon. Ini boleh menimbulkan keraguan di pihak pemohon-pemohon terhadap jawapan-jawapan yang telah diberikan oleh saksi-saksi tersebut apabila ditanyakan

oleh pihak responden semasa pemeriksaan utama dan apabila disoal balas oleh pihak peguam bela pemohon-pemohon. Peguam bela pemohon-pemohon juga tidak akan berpeluang melihat demeanour saksi-saksi terlindung tersebut dan mengehadkan peluang pembelaan untuk mencabar kredibiliti saksi-saksi terlindung tersebut di bawah s. 271 KTJ. Oleh itu, peguam bela juga merujuk kepada Penyata Rasmi Parlimen yang mana dikatakan tujuan pindaan s. 265A KTJ ini dibuat adalah untuk menangani masalah keengganan saksi untuk memberi keterangan di mahkamah bagi kes jenayah terancang sahaja. Sebaliknya s. 265A KTJ tidak terpakai kepada kes pemohon-pemohon kerana kes terhadap pemohon-pemohon hanya melibatkan perbicaraan kes jenayah biasa di dalam Kanun Keseksaan. Adalah menjadi hak kepada pemohon-pemohon untuk mendapatkan perbicaraan yang adil dan sama sepertimana perbicaraan kes jenayah biasa yang lain. Perkara 8 Perlembagaan Persekutuan menjamin hak yang sama rata di sisi undang-undang.

[12] Pihak responden juga dikatakan gagal atau enggan menjelaskan kepada mahkamah dan pemohon-pemohon berkenaan apakah "imminent and real danger" terhadap saksi-saksi terlindung yang membolehkan mereka dilindungi di bawah s. 265A KTJ. Oleh itu, memberikan perlindungan kepada saksi-saksi itu terutamanya saksi utama kepada kes ini telah menyebabkan pemohon-pemohon akan diprejudiskan. Apatah lagi kes melibatkan hukuman mati. Perkara 5 Perlembagaan Persekutuan menjamin tiada seorang akan diambil nyawanya atau dilucutkan kebebasan dirinya kecuali mengikut undang-undang.

[13] Seterusnya peguam bela pemohon-pemohon juga berhujah bahawa isu yang dibangkitkan oleh pemohon-pemohon ini adalah merupakan "special case" kerana s. 265A KTJ pertama kali digunakan untuk kes jenayah biasa dan belum ada "precedent" yang boleh dijadikan panduan. Oleh yang demikian, pemohon-pemohon memohon supaya isu ini dirujuk ke Mahkamah Persekutuan dan perbicaraan kes ini ditangguhkan sehingga Mahkamah Persekutuan memberikan keputusan berkenaan isu berbangkit tersebut.

Isu Yang Diketengahkan Oleh Pemohon-pemohon Dalam Penghujahan Mereka

[14] Berdasarkan notis usul, afidavit dan penghujahan peguam bela pemohon-pemohon, terdapat beberapa isu telah dibangkitkan oleh pihak pemohon-pemohon dalam permohonan ini yang saya simpulkan sebagaimana berikut:

(i) sama ada Mahkamah Tinggi mempunyai kuasa untuk memutuskan persoalan berkenaan s. 265A KTJ yang dikatakan memberi kesan kepada per. 5 dan 8 Perlembagaan;

A (ii) sama ada s. 265A KTJ hanya terpakai bagi kes melibatkan jenayah terancang; dan

(iii) sama ada s. 265A KTJ bercanggah dengan per. 5 dan per. 8 Perlembagaan Persekutuan.

B **Dapatan Dan Keputusan Mahkamah**

[15] Teras permohonan pemohon-pemohon adalah berkaitan persoalan undang-undang terhadap pemakaian s. 265A KTJ dalam kes ini yang dikatakan bercanggah dengan prinsip kebebasan dan kesamarataan yang ditekankan di bawah per. 5 dan 8 Perlembagaan Persekutuan.

C **[16]** Sebelum saya membuat penelitian berkenaan persoalan undang-undang yang dikatakan memberi kesan kepada peruntukan Perlembagaan tersebut, adalah perlu bagi saya membuat pertimbangan terlebih dahulu sama ada mahkamah ini mempunyai kuasa untuk memutuskan persoalan undang-undang yang telah dibangkitkan itu atau adakah saya perlu merujuk persoalan D undang-undang itu ke Mahkamah Persekutuan untuk mendapatkan keputusan.

Sama Ada Mahkamah Tinggi Mempunyai Kuasa Untuk Memutuskan Persoalan Berkenaan Seksyen 265A KTJ Yang Dikatakan Memberi Kesan Kepada Perkara 5 Dan 8 Perlembagaan

E **[17]** Kuasa Mahkamah Tinggi untuk merujuk perkara berkaitan persoalan-persoalan yang memberi kesan kepada mana-mana peruntukan Perlembagaan telah diperuntukkan di bawah s. 84 Akta Mahkamah Kehakiman 1964 sebagaimana berikut:

F Reference of constitutional question by High Court

84(1) Where in any proceedings in the High Court a question arises as to the effect of any provision of the Constitution the Judge hearing the proceedings may stay the same on such terms as may be just to await the decision of the question by the Federal Court.

G (2) An order staying proceedings under this section may be made by the Judge of his own motion or on the application of any party and shall be made at such stage of the proceedings as the Judge may see fit having regard to the decision of such questions of fact as may be necessary to be settled to assist the Federal Court in deciding the question which has arisen and to the speedy and economical final determination of the H proceedings.

(3) Where an order for stay of proceedings has been made under this section the Judge shall state the question which in his opinion has arisen as to the effect of the Constitution in the form of a special case which so far as may be possible shall state the said question in a form which shall I permit of an answer being given in the affirmative or the negative.

(4) Where a Judge shall have stated a special case under this section the same shall be transmitted to the Federal Court in accordance with the rules of court of the Federal Court.

[18] Walaupun kuasa diberikan oleh peruntukan tersebut kepada Mahkamah Tinggi untuk merujuk perkara tersebut kepada Mahkamah Persekutuan dan pihak-pihak boleh membuat permohonan kepada Mahkamah Tinggi untuk mengguna pakai kuasa tersebut, namun ia tidak bermakna menjadi suatu kebiasaan atau secara automatik bahawa semua persoalan berkenaan perkara tersebut perlu dirujuk kepada Mahkamah Persekutuan. Terdapat beberapa keadaan yang mana Mahkamah Tinggi mempunyai bidang kuasa untuk membuat keputusan apabila timbul persoalan berkenaan perkara tersebut dan boleh membuat keputusan berkenaannya (rujuk kes *Gerald Fernandez v. Attorney-General, Malaysia* [1970] 1 LNS 27).

[19] Perkara atau persoalan undang-undang yang telah dibangkitkan oleh peguam dalam kes ini ialah sama ada peruntukan s. 265A KTJ bercanggah dengan per. 5 dan 8 Perlembagaan Persekutuan. Persoalan yang perlu dipertimbangkan oleh saya di peringkat ini ialah sama ada perkara yang dibangkitkan tersebut adalah tergolong dalam keadaan di mana Mahkamah Tinggi mempunyai kuasa untuk memutuskannya. Dalam hal ini, saya merujuk kepada kes *Ah Thian v. Government Of Malaysia* [1976] 1 LNS 3 yang mana Mahkamah Persekutuan telah memberikan penjelasan secara panjang lebar sebagaimana berikut:

> Under our Constitution written law may be invalid on one of these grounds:
>
> (1) in the case of Federal written law, because it relates to a matter with respect to which Parliament has no power to make law, and in the case of State written law, because it relates to a matter which respect to which the State legislature has no power to make law, article 74; or
>
> (2) in the case of both Federal and State written law, because it is inconsistent with the Constitution, see article 4(1); or
>
> (3) in the case of State written law, because it is inconsistent with Federal law, article 75.
>
> The Court has power to declare any Federal or State law invalid on any of the above three grounds.
>
> *The Court's power to declare any law invalid on grounds (2) and (3) is not subject to any restrictions, and may be exercised by any Court in the land and in any proceeding whether it be started by Government or by an individual.*
>
> *But the power to declare any law invalid on ground (1) is subject to three restrictions prescribed by the Constitution.*
>
> First, cl (3) of article 4 provides that the validity of any law made by Parliament or by a State legislature may not be questioned on the ground that it makes provision with respect to any matter with respect to which the relevant legislature has no power to make law, except in three types of proceedings as follows:

A a) in proceedings for a declaration that the law is invalid on that ground; or

b) if the law was made by Parliament, in proceedings between the Federation and one or more states; or

B c) if the law was made by a State legislature, in proceedings between the Federation and that State.

It will be noted that proceedings of types (b) and (c) are brought by Government, and there is no need for any one to ask specifically for a declaration that the law is invalid on the ground that it relates to a matter with respect to which the relevant legislature has no power to make law. C The point can be raised in the course of submission in the ordinary way. Proceedings of type (a) may however be brought by an individual against another individual or against Government or by Government against an individual, but whoever brings the proceedings must specifically ask for a declaration that the law impugned is invalid on that ground.

D Secondly, cl. (4) of article 4 provides that proceedings of the type mentioned in (a) above may not be commenced by an individual without leave of a Judge of the Federal Court and the Federation is entitled to be a party to such proceedings, and so is any State that would or might be a party to proceedings brought for the same purpose under type (b) or (c) above. This is to ensure that no adverse ruling is made without giving E the relevant government an opportunity to argue to the contrary.

Thirdly, cl. (1) of article 128 provides that only the Federal Court has jurisdiction to determine whether a law made by Parliament or by a State legislature is invalid on the ground that it relates to a matter with respect to which the relevant legislature has no power to make law. This jurisdiction is exclusive to the Federal Court, no other Court has it. This F is to ensure that a law may be declared invalid on this very serious ground only after full consideration by the highest Court in land.

The applicant wants to attack the validity of the Firemans (Increased Penalties) Act not on the ground that it relates to a matter with respect to which Parliament has no power to make law. In my judgment, this Act deals with criminal law and the G *administration of justice, both matters with respect to which Parliament has power to make law (see item 4 of List I in the Ninth Schedule to the Constitution). The applicant says that the Act is invalid because it is inconsistent with the Constitution, i.e. on ground (2) set out in para. 9 above. Therefore cl (4) of article 4 and cl (1) of article 128 do not apply and the point may be raised in the ordinary way in the course of submission, and determined in the High Court, without reference to the* H *Federal Court and there is no need for leave of a Judge of the Federal Court.*

(Penekanan ditambah)

[20] Berdasarkan kepada keputusan kes di atas, saya berpendapat mahkamah ini mempunyai bidang kuasa untuk membuat keputusan berkenaan perkara atau persoalan undang-undang yang telah dibangkitkan I oleh pemohon-pemohon dalam kes ini kerana ia melibatkan peruntukan undang-undang jenayah di dalam Kanun Tatacara Jenayah yang mana

Parlimen memang mempunyai kuasa untuk menggubal atau membuat undang-undang tersebut sebagaimana kuasa diberikan di bawah item 4 dalam Senarai Pertama Jadual Kesembilan Perlembagaan Persekutuan. Persoalan undang-undang yang dibangkitkan itu bukanlah melibatkan perkara berkenaan Parlimen tidak mempunyai kuasa untuk membuat undang-undang tersebut. Oleh itu, kl. 4 pada per. 4 dan kl. 1 pada per. 128 Perlembagaan Persekutuan yang mengehadkan kuasa Mahkamah Tinggi untuk membuat keputusan berkaitan persoalan undang-undang yang memberi kesan pada peruntukan Perlembagaan Persekutuan adalah tidak terpakai.

[21] Walaupun Perlembagaan Persekutuan secara jelas memberikan Mahkamah Persekutuan bidang kuasa (tertakluk kepada mana-mana kaedah mahkamah yang mengawal selia perjalanan bidang kuasa itu) untuk memutuskan soal berbangkit tentang kesan mana-mana peruntukan Perlembagaan sebagaimana diperuntukkan di bawah per. 128(2) Perlembagaan Persekutuan, namun Mahkamah Persekutuan tidak seharusnya dibebankan dengan perkara yang boleh diputuskan di peringkat Mahkamah Tinggi lagi. Selain itu, mengambil kira kes ini telah lama dan bagi memastikan perbicaraan kes ini dapat diselesaikan dengan segera tanpa menyebabkan penambahan kos dari segi masa dan perbelanjaan pihak-pihak, maka adalah wajar bagi saya untuk menggunakan bidang kuasa yang diberikan kepada saya bagi membuat keputusan berkenaan persoalan undang-undang tersebut. Dalam kes *Mark Koding v. PP* [1982] 1 LNS 15, mahkamah menyatakan seperti berikut:

> Secondly, we would observe that it would have been better if the learned Judge had not referred this matter to us but instead had himself decided the constitutional questions which arose (he had jurisdiction to do so: *Fernandez v. Attorney-General* [1970] 1 MLJ 262, 264) and decided the case one way or the other. If he had done that and there were an appeal to us, the whole matter would have been disposed of in two steps. By referring this matter to us without deciding it one way or another, should there be an appeal from his decision on the charge, this matter would come back to us a second time, and thus will have to be disposed of in four steps: causing delay and additional expense, instead of helping in the words of section 48(2) of the Courts of Judicature Act, towards the speedy and economical final determination of these proceedings.

[22] Perkara ini turut ditekankan dalam kes terbaru yang diputuskan di Mahkamah Persekutuan iaitu kes *Datuk Seri Anwar Ibrahim v. Government Of Malaysia & Anor* [2020] 3 CLJ 593 yang mana diputuskan seperti berikut:

> [22] Thus the drafters of the FC and CJA envisaged that the reference jurisdiction under (now) section 84 of the CJA was not to be exercised automatically or invariably in every case. The High Court should generally and ordinarily determine constitutional questions at first instance, barring those within the original jurisdiction of the Federal Court. Not all cases

should be referred to the Federal Court for determination. It is implicit in the constitutional and statutory scheme that the "special cases" suitable to be referred to and determined by the Federal Court must necessarily be subject to certain conditions.

[23] Section 84 of the CJA does not expressly indicate the factors to be considered in determining whether a case is suitable to be referred to and determined by the Federal Court. Where the statute conferring a jurisdiction or discretion is silent as to how precisely it must be exercised, It is well-established that the court has the power to develop common law principles to guide the exercise of its discretion.

[23] Oleh itu, saya berpendapat tiada keperluan untuk saya menggunakan budi bicara saya di bawah s. 84 Akta Mahkamah Kehakiman 1964 untuk merujuk isu yang dibangkitkan atau dipertikaikan ini kepada Mahkamah Persekutuan dan menangguhkan perbicaraan kes ini kerana ia tidak akan membawa kesan penyelesaian penentuan pertikaian ini dengan lebih cepat dan menjimatkan sebagaimana kehendak s. 84 itu sendiri. Dalam kes *Wee Choo Keong v. Lee Chong Meng & Anor* [1996] 3 CLJ 508 diputuskan:

[4] Before exercising his discretion under s. 84 Courts of Judicature Act 1964, the Judge must be satisfied that the constitutional question sought to be referred must have a direct bearing to the matter of dispute before him and that the decision of the Federal Court must have the effect of bringing the determination of the dispute before him to a speedy and economical end. This apart, there must also be a difficult issue or issues posed by the dispute that are irreconciable with a constitutional provision and it is only in this situation that reference of a constitutional question becomes necessary.

[24] Sehubungan dengan pemerhatian saya di atas dan keputusan kes-kes yang dirujuk, maka saya akan membuat pertimbangan dan keputusan terhadap persoalan undang-undang yang telah dibangkitkan tersebut oleh pemohon-pemohon.

Sama Ada Seksyen 265A KTJ Hanya Terpakai Bagi Kes Melibatkan Jenayah Terancang Sahaja

[25] Seksyen 265A KTJ adalah undang-undang jenayah yang dibuat atau digubal oleh Parlimen menurut kuasa yang diberikan di bawah per. 74 dan item 4 dalam Senarai Pertama Jadual Kesembilan Perlembagaan Persekutuan.

[26] Perkara 74 memperuntukkan seperti berikut:

Article 74. Subject matter of federal and State laws.

(1) Without prejudice to any power to make laws conferred on it by any other Article, Parliament may make laws with respect to any of the matters enumerated in the Federal List or the Concurrent List (that is to say, the First or Third List set out in the Ninth Schedule).

(2) Without prejudice to any power to make laws conferred on it by any other Article, the Legislature of a State may make laws with respect to any of the matters enumerated in the State List (that is to say, the Second List set out in the Ninth Schedule) or the Concurrent List.

(3) The power to make laws conferred by this Article is exercisable subject to any conditions or restrictions imposed with respect to any particular matter by this Constitution.

(4) Where general as well as specific expressions are used in describing any of the matter enumerated in the Lists set out in the Ninth Schedule the generality of the former shall not be taken to be limited by the latter.

[27] Item 4 dalam Senarai Pertama Jadual Kesembilan Perlembagaan Persekutuan pula menyatakan seperti berikut:

Ninth Schedule

[Articles 74, 77]

Legislative Lists

List I – Federal List

1-3...

4. Civil and criminal law and procedure and the administration of justice, including:

(a) Constitution and organization of all courts other than Syariah Courts;

(b) Jurisdiction and powers of all such courts;

(c) Remuneration and other privileges of the judges and officers presiding over such courts;

(d) Persons entitled to practise before such courts;

(e)-(l)

[28] Semasa s. 265A KTJ digubal oleh Parlimen melalui penyata rasminya yang bertarikh 13 Jun 2016, mantan Menteri Dalam Negeri dalam membentangkan peruntukan tersebut dalam fasal 7 telah menyatakan:

Fasal 7 bertujuan untuk memasukkan seksyen baru 265A, 265B dan 265C. Seksyen baru ini mengadakan peruntukan bagi keterangan saksi yang dilindungi diambil melalui tatacara khas. Pindaan ini dicadangkan bagi menangani masalah keengganan saksi untuk memberi keterangan di mahkamah kerana bimbang keselamatan dirinya jika identiti didedahkan terutamanya dalam kes-kes yang melibatkan kumpulan jenayah terancang. Pindaan ini dicadangkan bagi menangani masalah keengganan saksi untuk memberi keterangan di mahkamah kerana bimbang keselamatan dirinya jika identitinya didedahkan. Dengan peruntukan baru yang dicadangkan itu, akan lebih ramai saksi berani untuk tampil memberikan

A keterangan terhadap apa-apa pertuduhan di mahkamah termasuklah terhadap anggota kumpulan jenayah terancang dan dengan keterangan itu maka sabitan dapat dikenakan terhadap mereka yang melakukan jenayah.

[29] Melalui kenyataan yang dibentangkan tersebut, jelas pada saya bahawa B s. 265A KTJ diadakan adalah bertujuan untuk mengadakan satu tatacara khas bagi mengambil keterangan saksi yang dilindungi. Ia juga bertujuan untuk menangani masalah keengganan saksi untuk memberi keterangan di mahkamah kerana bimbang keselamatan dirinya jika identiti didedahkan bagi apa-apa pertuduhan di mahkamah dan bukan hanya dikhususkan kepada C jenayah terancang sahaja sebagaimana yang dihujahkan oleh pihak pemohon-pemohon.

[30] Dalam perbicaraan kes jenayah terhadap pemohon-pemohon di hadapan saya, saksi-saksi yang terlibat adalah merupakan saksi yang mendapat atau didaftarkan dan mengikuti program di bawah ss. 11 dan 15 D Akta Perlindungan Saksi 2009 ("Akta 696"). Pihak responden pada perbicaraan 6 Ogos 2019 telah memaklumkan kepada mahkamah ini mengenai perkara yang sama dan selanjutnya memaklumkan bahawa Pendaftar Perlindungan Saksi akan bertemu dengan hakim untuk menerangkan kedudukan tiga orang saksi terlindung berkenaan. Pada tarikh E yang sama, Pendaftar Perlindungan Saksi telah bertemu dengan saya di dalam kamar memaklumkan bahawa ketiga-tiga saksi yang dimaklumkan oleh pihak responden adalah saksi yang didaftarkan dan dilindungi di bawah program Akta 696. Pendaftar memohon supaya identiti mereka tidak dizahirkan dan perbicaraan dijalankan secara "*in camera*" atau apa-apa perintah lain yang boleh mempastikan identiti mereka tidak diketahui. Saya juga telah F menjalankan siasatan (enkuiri) terhadap ketiga-tiga saksi tersebut dan mendapati identiti mereka perlu dilindungi kerana wujudnya ancaman dan ketakutan kepada saksi-saksi untuk memberikan keterangan. Walau bagaimanapun, tidak perlu untuk saya mendedahkan apakah bentuk ancaman atau ketakutan yang dihadapi oleh saksi-saksi kepada pihak pemohon-G pemohon atau peguam bela kerana undang-undang tidak mengkehendaki saya atau pihak responden termasuk Pendaftar Perlindungan Saksi untuk berbuat demikian.

[31] Mengambil kira perkara tersebut, maka adalah perlu identiti saksi-saksi terlindung itu tidak didedahkan atau dizahirkan oleh mahkamah ini H berdasarkan kehendak s. 20(1) Akta 696 yang memperuntukkan seperti berikut:

Section 20. Identity of participant not to be disclosed in court proceedings.

(1) Where in any proceedings in a court, tribunal, Commission or an I inquiry, the identity of a participant is in issue or may be disclosed, the court, tribunal Commission or inquiry shall, unless it considers that the interest of justice requires otherwise:

(a) conduct that part of the proceedings that relates to the identity of the participant in camera; and

(b) make such order relating to the suppression of publication of evidence given before the court, tribunal, commission or inquiry as, in its opinion, will ensure that the identity of the participant is not disclosed.

(2) Any person who contravenes paragraph (1)(b) commits an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding fifty thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding ten years or to both.

[32] Memandangkan adanya peruntukan khusus berkenaan tatacara pengemukaan keterangan saksi terlindung sebagaimana s. 265A KTJ, maka adalah wajar untuk saya membenarkan pemakaian tatacara tersebut bagi mengelakkan identiti saksi terlindung itu didedahkan yang boleh menyebabkan berlakunya suatu pelanggaran atau kesalahan di bawah s. 20 Akta 696.

[33] Keperluan untuk melindungi identiti seseorang saksi menurut s. 265A KTJ dan s. 20 Akta 696 adalah tugas mahkamah dan bukan berdasarkan permohonan oleh pihak responden semata-mata. Malahan s. 265A KTJ adalah jelas menunjukkan bahawa mahkamah perlu berpuas hati bahawa saksi berkenaan adalah perlu dilindungi berdasarkan siasatan (enkuiri) yang dijalankan.

Sama Ada Seksyen 265A KTJ Bercanggah Dengan Perkara 5 Dan Perkara 8 Perlembagaan Persekutuan

[34] Peguam bela bertegas mengatakan bahawa s. 265A KTJ bercanggah dengan per. 5 Perlembagaan Persekutuan kerana tidak memberi peluang kepada pemohon-pemohon untuk melihat saksi-saksi terlindung semasa memberi keterangan bagi membolehkan pemohon-pemohon melihat demeanour saksi-saksi tersebut yang menyebabkan mereka tidak dapat mencabar kredibiliti saksi-saksi tersebut. Malah, pemohon-pemohon juga tidak diberitahu berkenaan ancaman apakah yang dihadapi oleh saksi-saksi sehingga memerlukan mereka dilindungi. Kes terhadap pemohon-pemohon adalah melibatkan hukuman mati. Maka, pemakaian s. 265A KTJ akan menyebabkan kegagalan keadilan kepada perbicaraan yang dihadapi oleh pemohon-pemohon sedangkan per. 5 Perlembagaan Persekutuan menjamin kebebasan hidup dan tiada mana-mana orang boleh diambil nyawanya kecuali menurut undang-undang yang meliputi hak untuk mendapatkan perbicaraan yang adil.

[35] Peruntukan per. 5(1) Perlembagaan Persekutuan yang dibangkitkan oleh pemohon-pemohon adalah seperti berikut:

Article 5. Liberty of the person.

(1) No person shall be deprived of his life or personal liberty save in accordance with law.

[36] Dalam mempertimbangkan isu ini, saya telah meneliti s. 265A KTJ yang mana di permulaannya jelas menyatakan "(1) Notwithstanding section 264, where at any time during any trial, any of the witnesses for the prosecution refuses to have his identity disclosed and wishes to give evidence in such a manner that he would not be seen or heard by both the accused and his counsel, the Public Prosecutor may make an oral application to the court for the procedures in this section to apply".

[37] Berdasarkan peruntukan tersebut, jelas pada saya bahawa tatacara pengemukaan keterangan saksi terlindung di bawah s. 265A KTJ adalah secara jelas (explicit) mengatasi peruntukan s. 264 KTJ yang memerlukan keterangan saksi-saksi diambil di hadapan pemohon-pemohon sebagai orang yang dituduh. Seksyen 264 KTJ memperuntukkan seperti berikut:

> Section 264. Evidence to be taken in presence of accused.
>
> Except as otherwise expressly provided all evidence taken under Chapters XIX and XX shall be taken in the presence of the accused or, when his personal attendance is dispensed with, in the presence of his advocate.

[38] Walaupun pemohon-pemohon mempunyai hak untuk dibicarakan menurut tatacara di bawah s. 264 KTJ dan nyawa mereka tidak boleh sewenangnya diambil tanpa perbicaraan yang adil menurut tatacara s. 264 KTJ tersebut, namun s. 265A KTJ selaku peruntukan spesifik yang digubal oleh Parlimen menurut per. 74 dan item 4 dalam Senarai Pertama Jadual Kesembilan Perlembagaan Persekutuan adalah mengatasi hak yang diberikan tersebut yang disekat menurut undang-undang "save in accordance with law". Oleh yang demikian, peruntukan undang-undang yang spesifik mengatasi pemakaian s. 264 KTJ dan kebebasan yang dijanjikan di bawah per. 5 Perlembagaan Persekutuan hendaklah terpakai selagi mana ia merupakan perundangan yang digubal secara sah oleh Parlimen selaras dengan kehendak undang-undang.

[39] Di dalam kes *Pihak Berkuasa Negeri Sabah v. Sugumar Balakrishnan & Another Appeal* [2002] 4 CLJ 105; [2002] 3 MLJ 72 di ms. 139 (CLJ); ms. 103 (MLJ), Mahkamah Persekutuan memutuskan:

> It is clear from the authorities that the constitutional rights as guaranteed under article 5(1) of the Federal Constitution can be taken away in accordance with law. Hence, section 59 of the Act which removed the *audi alteram partem* rule, which was duly enacted by parliament is valid and constitutional.

[40] Selanjutnya, di dalam kes *S Kulasingam & Anor v. Commisioner Of Lands, Federal Territory & Ors* [1982] CLJ 65; [1982] CLJ (Rep) 314; [1982] 1 MLJ 204 berhubung dengan per. 5 Perlembagaan Persekutuan, mahkamah telah memutuskan:

> The legislature can by clear words exclude the principles of natural justice in the absence of specific constitutional guarantees.

[41] Di dalam kes *In Re Mohamad Ezam Mohd Nor* [2002] 5 CLJ 156; [2001] 3 MLJ 372, diputuskan bahawa frasa "save in accordance with law" di dalam per. 5(1) menghendaki bahawa haruslah ada undang-undang yang spesifik dan jelas (explicit) yang memperuntukkannya.

[42] Oleh yang demikian, undang-undang spesifik menurut s. 265A KTJ yang membenarkan keterangan saksi terlindung diambil tanpa boleh dilihat dan didengar oleh pemohon-pemohon dan peguam bela adalah menepati kehendak undang-undang berkenaan.

[43] Seterusnya, asas dakwaan pemohon-pemohon bahawa s. 265A KTJ bercanggah dengan per. 8 Perlembagaan Persekutuan pula adalah kerana pertuduhan kesalahan jenayah yang dihadapi oleh pemohon-pemohon adalah melibatkan kes jenayah biasa dan bukannya kes jenayah terancang yang memerlukan pemakaian s. 265A KTJ. Oleh itu, pemohon-pemohon dikatakan berhak untuk mendapatkan tatacara perbicaraan yang sama sepertimana kes-kes jenayah biasa yang lain tanpa mengguna pakai s. 265A KTJ dan s. 265A KTJ sendiri adalah bercanggah dengan per. 8 yang menjamin kesamarataan dari sisi undang-undang.

[44] Sebelum membuat pertimbangan seterusnya, eloklah saya perturunkan apa yang diperuntukkan dalam per. 8 Perlembagaan Persekutuan seperti berikut:

> Article 8. Equality.
>
> (1) All persons are equal before the law and entitled to the equal protection of the law.
>
> (2) Except as expressly authorized by this Constitution, there shall be no discrimination against citizens on the ground only of religion, race, descent, place of birth or gender in any law or in the appointment to any office or employment under a public authority or in the administration of any law relating to the acquisition, holding or disposition of property or the establishing or carrying on of any trade, business, profession, vocation or employment.
>
> (3) There shall be no discrimination in favour of any person on the ground that he is a subject of the Ruler of any State.
>
> (4) No public authority shall discriminate against any person on the ground that he is resident or carrying on business in any part of the Federation outside the jurisdiction of the authority.
>
> (5) This Article does not invalidate or prohibit:
>
> (a) any provision regulating personal law;
>
> (b) any provisions or practice restricting office or employment connected with the affairs of any religion or of an institution managed by a group professing any religion, to persons professing that religion;

A (c) any provision for the protection, well-being or advancement of the aboriginal peoples of the Malay Peninsula (including the reservation of land) or the reservation to aborigines of a reasonable proportion of suitable positions in the public service;

(d) any provision prescribing residence in a State or part of a State as
B a qualification for election or appointment to any authority having jurisdiction only in that State or part, or for voting in such an election;

(e) any provision of a Constitution of a State, being or corresponding to a provision in force immediately before Merdeka Day;

C (f) any provision restricting enlistment in the Malay Regiment to Malays.

[45] Dalam membuat pertimbangan sama ada sesuatu undang-undang itu berperlembagaan atau tidak, adalah menjadi prinsip asas suatu anggapan dibuat bahawa undang-undang tersebut adalah berperlembagaan dan beban
D adalah terletak kepada pihak yang mendakwa ia tidak berperlembagaan untuk membuktikannya. Dalam kes *Pihak Berkuasa Negeri Sabah v. Sugumar Balakrishnan & Another Appeal* [2002] 4 CLJ 105, YA Mohammed Dzaiddin FCJ menyatakan:

> It should be borne in mind that there is a strong presumption of the
E constitutional validity of an enactment or the impugned section with the burden of proof on whoever alleges otherwise.

[46] Sepertimana pemerhatian saya di atas, niat Parlimen semasa s. 265A KTJ digubal adalah supaya ia terpakai kepada apa-apa pertuduhan jenayah di mahkamah dan tidak terhad atau khusus kepada kes jenayah terancang
F sahaja. Dalam kes ini, terdapat tiga orang saksi terlindung yang berdaftar di bawah Akta 696 dan s. 265A KTJ merupakan suatu peruntukan yang memberikan tatacara secara khusus berkenaan pengambilan keterangan saksi-saksi yang dilindungi sepertimana saksi terlindung tersebut. Maka, pemakaian s. 265A KTJ adalah bersesuaian bagi melindungi identiti saksi
G tersebut sebagaimana dituntut oleh Akta 696 itu sendiri.

[47] Berkenaan isu kesamarataan di sisi undang-undang sebagaimana yang dijamin di bawah per. 8 Perlembagaan Persekutuan, saya mengambil pedoman terhadap keputusan kes *Datuk Hj Harun Hj Idris v. PP* [1976] 1 LNS 19 yang mana Mahkamah Persekutuan telah menetapkan prinsip undang-
H undang sebagaimana berikut:

> Doing the best we can, we are of the opinion that the principles relevant to this appeal that may be deduced from the Indian decisions and from consideration of our constitution are these:
>
> I 1. The equality provision is not absolute. It does not mean that all laws must apply uniformly to all persons in all circumstances everywhere.

2. The equality provision is qualified. Specifically, discrimination is permitted within clause (5) of Article 8 and within Article 153.

3. The prohibition of unequal treatment applies not only to the legislature but also to the executive – this is seen from the use of the words "public authority" in clause (4) and "practice" in clause (5)(b) of Article 8.

4. The prohibition applies to both substantive and procedural law.

5. Article 8 itself envisages that there may be lawful discrimination based on classification - thus Muslims as opposed to non-Muslims (para. (b) of clause (5) of Article 8); aborigines as opposed to others (para. (c)); residents in a particular State as opposed to residents elsewhere (para. (d)); and Malays and natives of Borneo as opposed to others who are not (Article 153).

6. In India the first question they ask is, is there classification? If there is and subject to other conditions, they uphold the law. If there is no classification, they strike it down.

With respect we would agree with the Solicitor-General's submission that the first question we should ask is, is the law discriminatory, and that the answer should then be – if the law is not discriminatory, if for instance it obviously applies to everybody, it is good law, but if it is discriminatory, then because the prohibition of unequal treatment is not absolute but is either expressly allowed by the constitution or is allowed by judicial interpretation we have to ask the further question, is it allowed? If it is, the law is good, and if it is not, the law is void.

[48] Berpandukan kepada kes tersebut, jelas pada saya bahawa per. 8 Perlembagaan Persekutuan tidaklah bersifat mutlak dan tidak semua undang-undang yang ada dikehendaki berfungsi secara sama rata kepada semua orang tanpa mengira tempat mahupun keadaan. Saya bersetuju dengan hujahan pihak responden bahawa diskriminasi yang berbentuk pengkelasan yang munasabah perlulah ada dan ia adalah sah di sisi undang-undang. Ia juga boleh diaplikasikan terhadap undang-undang yang bersifat prosedural dan juga substantif. Berhubung isu yang sama melibatkan kesamarataan di sisi undang-undang, kes *PP v. Khong Teng Khen & Anor* [1976] 1 LNS 100 telah memberikan penjelasan lanjut sebagaimana berikut:

> The principle underlying Article 8 is that a law must operate alike on all persons under like circumstances, not simply that it must operate alike on all persons in any circumstance, nor that it 'must be general in character and universal in application and that the State is no longer to have the power of distinguishing and classifying persons … for the purpose of legislation', *Kedar Nath v. State of West Bengal …*

[49] Berbalik kepada pemakaian s. 265A KTJ, ia merupakan peruntukan berkenaan prosedur atau tatacara pengemukaan keterangan saksi bagi melindungi identiti saksi yang memberikan keterangan tersebut. Peruntukan

ini dibuat khusus untuk melindungi identiti saksi terlindung termasuk yang dilindungi di bawah Akta 696. Sekiranya keterangan saksi-saksi terlindung ini diambil secara terbuka sebagaimana kehendak s. 264 KTJ, identiti mereka akan terdedah yang boleh menyebabkan ancaman keselamatan ke atas mereka boleh berlaku. Selain itu, ia juga boleh menyebabkan saksi enggan untuk bekerjasama memberikan keterangan kerana bimbangkan keselamatan diri mereka apabila identiti mereka terdedah. Dengan demikian itu, objektif dan tujuan pelaksanaan Akta 696 tidak mungkin akan tercapai.

[50] Oleh yang demikian, peruntukan s. 265A KTJ yang berbentuk pengkelasan terhadap kes yang mempunyai saksi terlindung bukan sahaja dilihat munasabah dan wajar, malah ia konsisten dengan kehendak Akta 696. Apatah lagi s. 20 Akta 696 turut memperuntukkan adalah menjadi suatu kesalahan bagi pihak yang mendedahkan identiti saksi terlindung tersebut.

[51] Selain itu, tatacara pengemukaan keterangan di bawah s. 265A KTJ adalah dilihat konsisten dengan tatacara yang diperuntukkan di bawah s. 272B KTJ. Tatacara tersebut telah diguna pakai dalam kes *PP lwn. Sumustapha Suradi & Yang Lain* [2017] 1 LNS 1408 semasa tiga orang saksi terlindung memberi keterangan secara "*in camera*" dan "video link" yang mana saksi-saksi tidak dapat dilihat oleh mana-mana pihak kecuali hakim bicara. Keputusan sabitan dan hukuman bagi kes tersebut telah disahkan semasa di peringkat rayuan sebagaimana kes *Shamsinar Abdul Halim lwn. PP & Satu Lagi Rayuan* [2018] 1 LNS 422. Walaupun s. 272B KTJ boleh digunakan, namun memandangkan telah ada suatu peruntukan khusus di bawah s. 265A KTJ bagi tatacara pengemukaan keterangan saksi terlindung untuk melindungi identiti saksi tersebut, maka adalah wajar peruntukan tersebut diguna pakai dalam kes ini.

[52] Sehubungan dengan pemerhatian saya di atas, saya berpendapat tidak terdapat apa-apa percanggahan di antara s. 265A KTJ dengan per. 5 dan per. 8 Perlembagaan Persekutuan. Saya juga berpendapat tidak ada sebab bagi saya menggunakan budi bicara di bawah s. 84 Akta Mahkamah Kehakiman 1964 untuk merujuk persoalan yang dibangkitkan ini ke Mahkamah Persekutuan dan menangguhkan perbicaraan kes ini. Justeru itu, saya menolak permohonan pemohon-pemohon dan menetapkan kes untuk sambung bicara pada tarikh yang baharu.